

புகழில்லாப் புகவிடம்

கனிஞர் இரா . திவிபன்

புகழில்லாப் புகலிடம்

- கவிஞர் இரா. திலீபன்

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதந்றே உலகு

- குறங்.

கவிஞரின் ஏணை படைப்புகள்

1. பரிஞமித்தபோது பிரசவித்தவை
2. சுர விழிகள்
3. சொல் ஓவியம்

நால் விபரம்

நாலின் பெயர்	: புகழில்லாப் புகலிடம்
நாலாசிரியர்	: கவிஞர் இரா. திலீபன்
முதல் பதிப்பு	: ஜூன் 2005
உரிமை	: ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	: 80 gsm bond
நாலின் அளவு	: 1*8
அச்சு எழுத்து	: 12
மொத்த பக்கங்கள்	: 64
நால் கட்டமைப்பு	: அட்டைக் கட்டு
முகப்பு அட்டை	: திரு. செ. ஜெயப்பன்
அச்சாக்கம்	: வாசன் பிரின்டர்ஸ், லண்டன்
வெளியிடுவோர்	: Human Energy 29, Boulevard Edouard Vailant 93300 Aubervilliers France www.A2Z Tamil.com (24 Hours Net Radio)

சமர்ப்பணம்

விடுதலைச் செடி – பெரு
விருட்சமாகிட
உடலினை மண்ணிற்கு
உரமாக்கிய
மாஷீர மகுடங்களுக்கு – இந்த
மஸர் சமர்ப்பணம்

அணிந்துரை

பாவலர் கந்தையா இராஜமணோகரன்

யாப்பியல் படித்துப் புலவரானவர் யாருமில்லை. பாக்களைப் பலரும் யாத்த பின்னர் உருவாகியதே அதனை எழுதுவதற்கான இலக்கண வரம்பு; அதாவது யாப்பியல். உலகியலின் வயதோடு வாழ்வியலின் தன்மைகளும் மாறுகின்றன. அதுபோலவே யாப்பியலும் மாறுகின்றது. வாழ்வியலின் தன்மைகள் மாறினாலும் அதன் அடிப்படைப் பண்புகளிற் பல என்றும் மாறாதவை. அவ்வாறே யாப்பியலின் சில தன்மைகள் காலத்தோடு மாறிவருகின்றன. ஆனால் பாவின் அடிப்படைப் பண்புகளை நாம் இழந்துவிடக் கூடாது. சுருங்கக் கூறின் நாம் பாவென்றோ அல்லது கவிதையென்றோ என்னி எழுதுகின்ற எல்லாமே அவ்வாறாகிவிடா.

இங்கு ‘பா’ என்பது இன்றைய மொழியிலே கவிதை என்றாகும். ஆய்ந்து நோக்கின் இது இன்றைய மொழி என்றும் இல்லை. ‘கவி’ என்பது பெயராக வரும்போது தமிழிலே குரங்கு என்பதே பொருள். வடமொழியிலேயே பாட்டு என்று பொருள். ஆனாலும் பல நூற்றாண்டுகளின் முன்னரே இச்சொல் தமிழோடு இணைந்துவிட்டது. இன்று கவிதை, கவி, கவிஞர் என்பவை மூலமறியாத பலருக்குத் தனித் தமிழ்ச் சொற்களே. புலம்பெயர்ந்த சிறாரிடமிருந்து இவ்வாறான சொற்களைப் பிடிங்க முயல்தல் நோக்கத்தைச் சிதைக்கத்தக்க விளைவினைத் தந்துவிடலாம்.

கவிஞர் தீஸ்வரன் அவர்கள் இயல்பான புலமையுள்ள இளைஞர். அவருடைய பாக்களின் நடை, ஒசை நயம், சொல்லாட்சி என்பவற்றை அவற்றைப் படிக்கும் எவருமே எளிதிலே அறிவர். அவற்றிலே சிலவற்றை இங்கு ஆய்வது கடமை.

புகழில்லாப் புகலிடம் என்னுந் தலைப்பு என் மனதிற்கு முழுவதும் ஏற்படுடைத்தாக இல்லை. “...கற்றோர்க்குச் சென்றவிடமெல்லாஞ் சிறப்பு” என்கிறது ஒளவை பார்மாழி. “யாதானும் நாடாமல் ஊராமல்...” என்கிறது வள்ளுவன் வாய்மொழி. “புகலிடத்திலும் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தால் வந்துசேரும் புகழ்” என்பதை நம்புபவரிலே யானுமொருவன். ஆயினும் பிறந்த நாட்டு நிலை, புகுந்த நாட்டில் எம்மவரின் பலவிதமான வாழ்வியல் நிலைகள், தொப்புழுக் கொடி உறவுகளை நாம் கண்டுங்காணாமல் விட்டுவிடும் அவலம் என்கின்ற பலவுமே திலீபனுடைய இளநெஞ்சிலே ஏக்கத்தை உண்டுபண்ணி இருக்கின்றன. மாவீரராய் அங்கு மானத்தைக் காக்கத் தம் உயிரையே எம்முறவுகள் கொடுக்கின்றார். எம்மிலே பலர் இங்கு உயிரைக் காக்க வென்றாலும் மன்னிக்கலாம் - உடமையைப் பெருக்க - மானத்தை விற் கின்றார். இளங்கவிஞரல்லவா; நெஞ்சம் முன்னையதால் இளகி இறுகு கின்றது; பின்னையதால் உடைகின்றது.

தாய்த் தமிழே என்னும் முதற் பாவிலே,

உயிரும் உடலும் உனதே - அண்ண

உணப்பாடும் பணியிங்கு எனதே!

உதிரும் தமிழ்ப்பா மனதே - தமிழை

உய்வாக்கும் கடறும் எனதே!

என்று தனக்கும் தமிழுக்குமுள்ள தொடர்பைக் காட்டுகின்றார்; தனது கடமையையும் உணர்த்துகின்றார். இரண்டாவது பாவான அகதிகள் என்பதிலே,

அகதிக்குள் அவமரணம் பெருக்க - அவன்

அகத்திற்குள்து) தமிழ்மானம் நெருக்க...

என்று தனது உள்ளக் குழுறலை வெளியே கொட்டிவிடுகின்றார். இரண்டாவது பாவிலே குழுறலைக் கொட்டியவர் அடுத்த பாவிலே புலம்பெயர்ந்தோர் செய்ய வேண்டிய செயலைத் தெளிவாகக் கூறு கின்றார். அந்ற குளத்தை விட்டு அறுநீர்ப் பறவைகளாக வெளியேறிய

நாம் செய்யக் கூடியது இது ஒன்றே. கவிஞரின் சொற்களிலே அத்தனை தெளிவு.

செஞ்சோலை மலர்களைச் சீர் செய்யுங்கள் – முழு
நெஞ்சோடு மலர்விற்காப் தீர் சுயுங்கள்
மிஞ்சொன்று கனியாக உளம் வையுங்கள் – தமிழ்க்
குஞ்சொன்று தறமாக உதவி செய்யுங்கள்

என்று அடியெடுக்கின்றார். கவிதையின் ஈற்றிரு அடிகளையும் பாருங்கள்...

தயக்ததைத் தமிழினத்தைச் சீத்தம் வையுங்கள் – உதவி
தயக்ததில்(து) தவிற்பவர்க்கு நீத்தம் செய்யுங்கள்.

புலவனின் தவிப்பையும் புலமையின் தரத்தையும் இணைத்து நெஞ்சிலே ஈரத்தையும் வேகத்தையும் ஒருசேரப் பாய்ச்சுகின்றார்.

தமிழ்மீப் போர்ப்பரணிக்குக் கடற்புலிகளின் பங்கு மிகமுக்கிய மானது. கடல் நயகர்களே என்று தலைப்பிட்டு இருபது வரிகளை வரைந்துள்ளார்.

படகொடு பகைவறைப் பிளந்தவர்களே
படகினில் உயிர்தனைப் பிரந்தவர்களே
படகினாற் குதந்திறம் வரைந்தவர்களே
படதுச்சமர்ச் சரித்திறம் படைத்தவர்களே.

நாலு வரிகளே இவ்வளவு கதைகளைச் சொல்லுமென்றால் இவருடைய இருபது வரிகளும் எவ்வளவு கதைகளைக் கூறும். எங்கள் குதந்திறக் கொடி என்னும் கவிதையிலே இருபத்தினாலு விதமாகத் தமிழ்த் தேசியக் கொடியை வருணிக்கின்றார். இவற்றிலே உச்சமான வரிகள்,

தன்மரணத் தமிழனின் தரணிக்கொடி!

தன்மரணம் பறிப்பார்க்கு மரணக்கொடி!

என்பதனைத் திலீபனின் பாவரிகளைப் படிக்கும் எவருமே ஏற்பார். “வீழ்ச்சி என்றும் எவர்க்கும் நிலைப்பதில்லை” என்ற தத்துவத்தை வீழ்ச்சியே வளர்ச்சி என்ற பாவரிகளிலே அருமையாக எடுத்துக்

காட்டுகின்றார் கவிஞர். இங்கும் சாதாரண உலகியல் உதாரணங்கள் யாவற்றையும் உவமானமாக்கி,

ஹரிலே உயிர்க்கொலை விழுந்தது – அன்று
உரிமையின் பேரோலி ஏழுந்தது.

என்பதனை உவமேயம் ஆக்குகின்றார். மனதோடு மஸர்ந்திருக்கும் மாவிரே என்ற பா மூலமாக மாவீரரை வணங்குகின்றார். கார்த்திகை 27ம் நாள் என்னும் கவிதை மூலமாக,

காவிய நாயகர் பிரிந்த தினம் – இது
காலத்தால் அழியாத மாவீர் தினம்.

எனத் தமிழரின் முக்கிய கடமையொன்றைப் பதிவு செய்கின்றார். மாவீரரை மறக்காத கவிஞர் திலீபன், தமிழினம் உலக அரங்கிலே மானத்தோடு வாழ்வதற்கு அச்சாணியாகத் திகழும் தமிழ்மூத் தேசியத் தலைவர் திரு. வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் அவர்களை மறப்பாரா, என்ன! எங்கள் நாயகன் என விழித்து வரிகளை வடிக்கின்றார்.

வாய்ச்சிகால் வாழ்க்கையின வாழ்க்கின்றவன் – தன்
தாய்ச்சிகால் தரணியிலே தரிமன்றவன்
போய்ச்சிகால் பகையின்றும் வென்றாஸ்பவன் – இறுதி
முச்சில் இருப்பவனே எங்கள் நாயகன்.

மனம், வாக்கு, காயம் என்ற முன்றும் ஒன்றாகியவரே செயல் வீரர். உலகியலில் இருந்து இறையியல் வரை இதுவே நிலை. இதனாலேயே அன்று பாடிய திருமூலரும் வாயொன்று சொல்ல மனமொன்று சிந்திக்க நீயொன்று செய்யல் என்றார்.

ஆண்கள் பலர் மண்ணைவிட்டு அகல அரிவையர் ஏந்தினர் போர்க்கொடி. ஆண் மட்டுமல்லப் புலி. பெண்ணும் புலியே என்று தரணியிலே பரணி பாட வைத்தனர் தமிழ்மூப் பெண்கள். அவர்களைப் புலியடையிற் பூவியன்று எனத் தலைப்பிட்டு,

சழத்தைத் துதிக்கிறாள் – அதன்
கோலத்தை விதிக்கிறாள் – வருங்
காலத்தை ஜெயிக்கிறாள் – இளை
காதலைத்தான் துறக்கிறாள்.

எனக் கவிஞருக்கே உரிய பாணியிலே தனது உள்ளச் சுமையைத் திறந்து கொட்டுகின்றார் திலீபன்.

மகாத்மா காந்தியின் பெயராலே போலி முகவரி அமைத்து வாழ்ந்து வரும் நாடு இந்தியா. எவர் ஆட்சிபீடம் ஏறினும் இம்முகவரி மட்டும் மாறாது. உள்நாட்டுக் கொள்கையும் போலி; வெளியறவுக் கொள்கையும் அதுவே. பட்டையாகத் திருநீறு பூசிக் கொண்டு கசாப்புக்கடை வைத்திருக்கும் மனிதர் இந்திய அரசைவிட ஆயிரம் மடங்கு மேலானவர். கவிஞரின் பெயரிலே வாழ்ந்து நல்லூர் வீதியிலே நமனை வென்றவன் தியாகி திலீபன். இந்தியாவின் முகவரி போலி என்பதை உலகிற்கு உணர்த்த தன்னுயிர் தந்தவன். கவிஞர் திலீபன் தீவிப்பு என்ற கவிதையிலே,

சாதனை உலகம் பகந்தது – எம்

வேதனை கண்வழி நகந்தது

என மிக உருக்கமாகப் பாடியிருக்கின்றார்.

அழுத்தைப் பிரிந்து வந்த தவிப்பு மட்டுந்தான் கவிஞர் திலீபனுக்கு என்று எண்ணிவிடாதீர்கள். புலம்பெயர் வாழ்வின் அவல அனுபவங்களை வெகுமதி என்னும் கவிதையிலே தெளிவாகக் காட்டி நிற்கின்றார்.

சம்பாதித்த பணம்மட்டும் சௌகங்கியயிங்கே – பணம்

சம்பாதிக்க வந்தவறும் சறுக்கியதிங்கே – நான்

சம்பாதித்த அனுபவங்கள் வருத்தியதிங்கே – கவலைச்

சம்பாத்தியத்திற் கவிதையான்றே வெகுமதியிங்கே.

என்கிறார் கவிஞர்.

அன்பான தமிழ் உறவுகளே! எல்லாப் பாக்களையும் இங்கு எடுத்தியம்ப ஆசை. ஆனால், அது சரியல்ல. நீங்களே படித்துச் சுவையுங்கள். நிறைவாக ஒன்று.

மனித வீலங்குகள் என்றொரு கவிதை. இருபது வரிகளிலே இருபது தத்துவங்களைக் கூறியிருக்கின்றார் திலீபன். அவை எவ்வளவு

பரந்துபட்டவை என்பதற்கு அவருடைய ஈற்று ஆறு அடிகள் சாட்சி.

மதுவை நுகர்ந்தவன் மறப்பதுமில்லை – எவனும்
மாதுவை எண்ணாமல் இறப்பதுமில்லை

காதல் விதைக்காதோன் இளைஞுறுமில்லை – அதைக்
காவியம் படைக்காதோன் கவிஞருமில்லை
கங்கை குளித்தோன் புனிதனுமில்லை – இனத்தைக்
காட்டிக் கொடுப்போன் மனிதனேயில்லை.

திலீபன் இளைஞன். ஆகவே காதலை இவன் விதைக்க வேண்டும். திலீபன் கவிஞன். எனவே அக்காதலைக் காவியமாக்க வேண்டும். வாய்ச்சிசால் வாழ்க்கையென வாழ்கின்றவன் - எனத் தலைவனைப் புகழ்ந்தவன். எனவே, தலைவனின் பண்பு இவனுக்கும் அமையவேண்டும். இவன் வாய்ச்சொற்கள் வாய்மைச் சொற்களாக வேண்டும். கவிஞன் கருதும்வாறே வாழ்வும் அமைய இறைவன் இன்னருள் என்றும் துணை நிற்க. நாமும் எமது அன்பையும் வாழ்த்தையும் தெரிவிப்போமாக.

திலீபன் அவர்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிலே தலைசிறந்த புலவர் வரிசையிலே விரைவிலே முன்னிரையைப் பிடிப்பார் என்பதிலே ஜயமில்லை. படித்துப் பாருங்கள். என் அணிந்துரையை ஏற்பீர்கள்.

அன்புடன்

ஸாவலர் க. இராஜமனோகரன்

B.Sc.Eng.; C.P.Eng.; M.I.E.Aust.; M.Inst.Pet.(Lond.); M.ASME(USA)

பெற்றோலியப் பொறியியலாளர்

பிரித்தானியா - 07931 531 305

ஆசியுரை

ஆயிரம் பூக்கள் மலரவேண்டும். வாழ்வின் சோகத்தினை கவிதை யில் பார்த்துப் பழகிக் கொண்டவன். எமது ஈழக் கவிவயலில் புதுநாற் றாக ஒரு திலீபன் பூத்துள்ளது. அவரின் முதல்நூலான “பரிணமித்த போது பிரசவித்தவை” கவிதைநூல் அற்புதமாக வந்திருந்தமை கண்டு மகிழ்ச்சியுற்றேன். இவரின் தந்தை சி. இராசவிங்கமும் ஒரு ஈழத்துக் கவிஞர் என்பது கண்டு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி கொண்டேன்.

எழுத்தாளர்கள் முதலில் மற்றவர்களின் ஆக்கங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த உந்துதலில் வருடாந்தம் நடாத்தும் “�ழத்து தமிழ்நாற் கண்காட்சி” தந்த நெருக்கமே திலீபனையும் என்னுடன் இணையவைத்துள்ளது. ஈழத்தில் திலீபன் என்கின்ற நாமம் பெரு மைக்குரியது... இந்திய ஏகாதிபத்தியத்தினை எதிர்த்து தாய்மண்ணின் விடியலுக்காய் தன்னை விதைத்தவன் தியாகி. திலீபன்... வவுனியாவில் இருந்து எனது ‘ராகங்கள்’ மூலம் அறிமுகமான இன்னொரு திலீபன்... நோர்வேயில் இருந்து கவிதை விதைக்கின்ற நக்கீரன் திலீபனும் உண்டு.... இன்று இரா. திலீபன்... நம்மோடு.

�ழத்துக் கவிதைப் பரப்பில் மகாகவி, நிலாவண்ணன், அண்ணல் காசிஆனந்தன், வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், சண்முகவிங்கம், மு.பொ., கவிஞர் ஜயாத்துரை, கவிஞர் இ. முருகையன், கவிஞர் கந்தவனம், புதுவை இரத்தினதுரை, கோப்பாய் சிவம், இளவாலை விஜயேந்திரன், செழியன், செல்வம், கெளரி, வாசதேவன் அருந்ததி, சாருமதி, ச. வில்வரத்தினம், வண்ணை தெய்வம், கவிஞர் இராஜமனோகரன், ஒளவை, சோலைக் கிளி, சிவசேகரம் கருணாகரன், கவிஞர் இளவாலை அழுது, மேமன்கவி, சுதாகரன். இப்படிப்பல கவிஞர்களை நமது ஈழம் தந்திருக்கிறது. அந்த வரிசையில் திரு. இரா. திலீபனும் இணைந்து கொள்கிறார். ஒன்றாய் வாழ்த்துவோம். வேர்கள் பிடிங்கி ஏறிந்தாலும் எந்த ஈழத்துக் கவிஞரும் ஈழப் போராட்ட அதிர்வுகளில் இருந்து விடுபட மாட்டான். கந்தக வெடியின் வாசம் வெக்கையாய், நிரந்தரமாய்ப் படிந்திருக்கும். அதன் படியே திலீபனும் வேற்றுநாட்டில் வசித்தாலும் எமது போராட்டம், மாவீரர், போராளி, தேசம் எனத் தாயக நினைவில்த் தவழ்ந்திருப்பது பாராட்டிற்குரியது.

தேசத்தின் விடியலுக்காய் உயிரை விதைத்த உத்தம புருசர் மாவீ
ரரை எண்ணி

“உறக்கத்தின் கனவிலும் சுதந்திரப்போரே
உறவாடி மண்ணோடு உரமானீரே
உறவுகளெம் இருவிழியிற் கலக்கமிட்டமரே – இனி
உறங்காது எம்விழியும் உணாத்திவிட்டமரே”

என உள்ளுணர்விற்கு வார்த்தை வடிவம் கொடுத்திருப்பது அவரைப் பாராட்ட வைக்கிறது. எம் சேனைத் தலைவன் ஈழத்து நாயகனை,

“பூயும் புலியாய்வந்த படைவீரன் – ஒரு
நேயும் நெடுயுமண்டா உடற்தேற்றன்
சூயும் உடல்தந்த சழநேசன் – இவன்
வேயும் சழமண்ணில் புகழ்சேர்ப்பான்”

எனத் தனக்கே உரிய கவிதை நயத்துடன் பாடியிருப்பது மனதைக் கவர்கின்றது. ஓவ்வொரு பாடலும் அமைந்திருக்கின்ற விதம். அவர் கவியாற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அன்னிய மண்ணில் அவதியுறும் நம் பண்பாடுகளையும், மண்ணை அலட்சியப்படுத்தும் அறிவிலிகளையும் கண்டு வேதனை உற்றவராய்த் திலீபன்,

“தென்றுபட்ட பண்பாட்டை மறக்கலாமா – அது
இன்றுபட்ட புண்பாட்டை மறுக்கலாமா
நன்றிகெட்ட நம்மவரை மறக்கலாமா – வீழ்வில்
அன்றுகற்ற அவதிநிலை மறுக்கலாமா”

என்று கவிதை சூடியிருப்பது கவிஞர் என்ற ரீதியில் என்னால் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியவில்லை. இன்னும் “அன்புள்ள எதிரிக்கு”, “சர நிலம்”, “வெகுமதி” போன்ற தலைப்பிட்ட கவிதைகள் மனதைக் கொள்ளலையிடத் தழைத்த கவிதைகள்.

�ழத்துக்கு அணிசேர்க்க நல்ல கவிதை விதையொன்று விருட்சமாக வேண்டும்... ஆசீர்வதிக்கப்பட வேண்டியவர்.

வாழ்க... வளர்க...

இவன் முல்லை
அழுதன்

வரம்த்துரை

தமிழ்மொழி கவிதை வளமாக வனப்போடு வளர்ந்து கொண்டிருப்பது தமிழுக்குப் பெருமை. சோர்வடையும் ஓவ்வொரு மனிதனும் ஓய்வு நாடும் போது இலக்கியத்தையே தேர்வு செய்கிறான். இதன் மூலம் தனக்கும் தன்னைச் சார்ந்தவர்க்கும், மூளைக்கும், மனதுக்கும் ஓய்விலும் உயர்வு கொடுக்கப்படுகின்றது.

அந்தவகையில் கவிஞர் இரா. திலீபன் தமிழ் வளர்ச்சிப் பணியில் தன்பங்கைத் தந்துநிற்பது பெருமை தருகிறது. ஐம்புலன்களுக்கு எட்டும் பொருளையும் எட்டாப் பொருளையும் கவிதை பாடிவிடுவதுதான் கவிஞர். இப்பூவுலகின் எல்லா இயக்கங்களினதும் நுட்பமான உணர்வு களையெல்லாம் புரிந்துகொண்ட கவிஞர் எல்லாச் சொற்களுக்கும் முடிந்தவரை அர்த்தம் கொடுத்திருக்கிறார்.

“செஞ்சோலை மலர்களைச் சிரிசய்யுங்கள் – மழு
நெஞ்சோடு மலர்விற்காய் நீர்ச்சுங்கள்
மிஞ்சிசான்று கணியாக உளம்வையுங்கள் – தமிழ்க்
குஞ்சிசான்று தரமாக உதவிசய்யுங்கள்.”

எனகின்ற கவிஞரின் வரிகள் உள்ளத்தின் உணர்வுகள் பக்குவத்தில் பழுத்துக் கிடக்கிறது. அவரின் எழுத்துநடை அவருள்ள உண்மையையும், நடையின் எளிமை உள்ளத் தெளிவையும், ஆற்றல் அவரின் ஆர்வத்தையும், சோர்வு அவரின் துன்ப உணர்வுகளையும், சுவையும் கவர்ச்சியும் இன்ப உணர்வுகளையும், சிக்கல்கள் தடுமாற்றத்தையும், கவிகள் பதியவைத்து நிற்கிறது.

கவிஞர் திலீபனுடைய கவிதைகள் எல்லோர்க்கும் எளிமையாகப் புரியும் மொழிநடையிலும், மனதை ஈர்க்கும் வகையில் ஒவ்வொரு நடையிலும் தனக்கெனக் கைவரப்பெற்றவராக எண்ணங்களையும், உணர்ச்சிகளை

யும் தக்க சொற்களால் படிப்போர் விரும்பும் வண்ணம் வடித்தளித்தி ருக்கும் கலைத்திறன் பாராட்டிற்குரியது. கருத்துப் பொருளை, காட்சிப்பொருளாக்கும் கவிதைக்கும் ஆதாரம் கற்பனைதான், கற்பனை என்பது பொய்யுமல்ல, ஏமாற்றமல்ல, போலியுமல்ல அது ஒரு ஓப்புயர்வற்ற உண்மை என்பதை கவிஞர் தன் பாணியில் தந்திருக்கிறார்.

உண்மைப் பண்பை புலனால் உயர்த்துவது, எளிதில்க் காண முடியாத ஒன்றைக் காட்டுவது கவிதையின் பண்பு என்பதை கவிஞரின் எழுத்து வரிகள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது. வற்றாத ஊற்றாகப் பெருகும் தமிழ் மொழியை, நல்ல தமிழைக் கற்று, இயற்கையை இரசித்து மனிதர்களை நேசித்து கவிதை படைத்து மகிழ்ம் கவிஞர் இரா. திலீபன் அவர்களை வாழ்த்தி மகிழ்வதில் பெருமையும், பெருமகிழ்வும் அடைகிறேன்.

அன்புடன்
கவிஞர் சி. இராசலிங்கம்

என் எண்ணம்

இது எனது மூன்றாவது நூலாகும் இதற்கு முன்னர் நான் எழுதிய ‘பரினமித்தபோது பிரசவித்தவை, சரவிழிகள் இவ்விரண்டு நூல்களும் தென்றவின் குளிர்ச்சி, தேவின்சுவை, இயற்கை எழில், காதல், தாய்மை என்றெல்லாம் எழுதி தமிழின் இனிமையையும் அதன் மாண்புகளையும் கவிபாடி மகிழ்ந்தேன்.

‘புகழில்லாப் புகலிடம்’ எனும் இக்கவிதை நூல் மூலம் புகலிடவாழ தமிழ்மக்களையும், தாய்மன்னையும் எண்ணத்தில் ஏற்றிவைக்கிறேன். ஒரு நாட்டின் ஒரு பகுதி மக்களை அடிமைகொள்ள அந்நாட்டு அரசு நடத்தும் தர்பார் கொடுமையை, அதன் பாதிப்பை மனபாரத்தை இறக்கிவைக்க முனையும் முயற்சியே நூல் வடிவானது.

புன்னகைப் பூங்காவாக இருந்த எம்மக்கள் வாழ்ந்து கெட்ட நிலையில் அல்லற் படுவதைப் பார்க்க முடிகிறது. இவை தீவிரவாதத்தின் பக்கவிளைவாகக் கருதிக் கொண்டாலும் தீவிரம் நாடுவோர், புரட்சி முறை விரும்புவோர், புதிய உத்வேகம் வேண்டுவோர் ஒவ்வொரு அமைப்பிலும் இருக்கத்தான் செய்வார்கள்.

ஒரு நாட்டின் விடுதலைக்காகப் பாடுபட்டு, உழைத்து, உருக்கு வைந்து மண்ணின் மெந்தர்களாய் வீரத்தின் வித்தாகிப் போனவர்கள் பலபேர். அவர்களின் தியாகத்தின் விளைவே நாட்டின் விடுதலை நோக்கிய பயணங்கள்.

விடுதலை இயக்கங்களை வெளியே நடமாடவிடாதபடி தடை போட்டு விடுவதால் விடுதலை உணர்வும், உணர்ச்சியும் அற்றுப்போய் விடாது. நிலைகுலையாத, உறுதி தளராத, எதையும் தாங்கும் சக்தி எமக்குண்டு என்று நம்புவோம். மேற்கொண்டு விடுதலைப் பணிக்குப் பணியாற்றுவோம். தன்குடும்பம், தன்மனைவி, மக்கள் என்று வாழா

மல் நம் நாட்டின் கொடுமைகளின், அந்திகளின் ஒரு சிறுதுளி அளவின தாலும் நமது அறிவாற்றலால், உழைப்பால், தன்னலமற்ற போக்கால் போக்கிட வேண்டும் என்பது நமது கடமை எனக்கொண்டு வாழ்ந்திடன், அந்நெறி நடைமுறையாகிடின் நம்நாடு ஒரு புன்னகைப் பூங்கா வாக மீண்டும் மலர்வது திண்ணம்.

என்போன்ற புதிய படைப்பாளிகளுக்கு உற்சாகமும், ஊக்கமும் தந்து என்னாலுக்கு அணிந்துரை எழுதி என்னைப் பூரிப்படையவைத்து, மகிழ்வித்த என் மதிப்பிற்குரிய பாவலர் திரு. இராஜமனோகரன் அவர்களுக்கும் ஆசியுரை எழுதி மகிழ்வித்த கவிஞர் மூல்லை அமுதன் அவர்களுக்கும், வாழ்த்துரை வழங்கிய என் அன்புத் தந்தை கவிஞர் சி. இராசலிங்கம் அவர்களுக்கும், இன்னாலை அச்சிட்டு வெளியிட்ட ‘வாசன்’ அச்சகத்தாருக்கும், இன்னாலைப் படிக்கும் தமிழுள்ளங்களுக்கும் கவிதை மலர்தூவி நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

கவிஞர் இரா. தீலீபன்

POET. RA. THILEEPAN
70 CLIVE ROAD,
WEST DULWICH
LONDON
SE21 8BU

— தூய்த் தமிழே —

உயிரும் உடலும் உனதே - அன்னை

உனைப்பாடும் பணியிங்கு எனதே!

உதிரும் தமிழ்ப்பா மனதே - தமிழை

உயர்வாக்கும் கடனும் எனதே!

பரந்த வானும் சிறிதே - இந்தப்

பாரெல்லாம் தமிழ் பெரிதே!

புரிந்து வாழ்பவர் அரிதே - மறப்பில்யான்

அரிந்துகொல் உயிருனக்கு உரித்தே!

கவியாய்ப் பூத்த தமிழே - உன்

கழவினைத் தொழுதவன் புகழே!

களங்கமிலாத் தாமரை மகளோ - இவன்

கவிதையை ஏற்றிடு அருளே!

ஆழக் கடலே தமிழே - உன்

அலையிடை நனைதலென் புகழே!

ஆழும் செந்தமிழ் மகளோ - எனை

ஆக்கிய தாயே தமிழே!

— அகதிகள் —

செல்லுக்குள் எம்முயிர் தப்ப! - பழிச்

சொல்லுக்குள் எம்வாழ்வு சிக்க!

உள்ளுக்குள் உணர்வுகள் வெட்க! - தமிழ்

உணர்வுக்குள் அவமானம் கிட்டியது

இறப்புகள் எம்மனத்தை வருத்த! - தமிழ்

பிறப்புகள் இரக்கத்தைப் பொருத்த! - உயிர்

துறப்புகள் துயரத்துள் நிறுத்த! - சிந்தை

மறப்புகள் மரணத்தை உறுத்தும்

அகதிக்குள் அவமானம் பெருக்க! - அவன்

அகத்திற்குள் தமிழ்மானம் நெருக்க!

மனதுக்குள் தாய்நாடு உருக்க! - சொந்த

மண்ணுக்குள் வாழ்வுமுறை பருக்கும்

போருக்குள் மனம்செல்லத் தடுக்க! - வீரம்

மார்புக்குள் மலர்வினை ஒடுக்க!

ஊருக்குள் உயிர்க்கொலை நடுக்க! - தமிழன்

பாருக்குள் அகதிநிலை நெடுத்தது.

— ஏதிர்பாற்படுகள் —

செஞ்சோலை மலர்களைச் சீர்செய்யுங்கள் - முழு

நெஞ்சோடு மலர்விற்காய் நீர்ச்சுயுங்கள்

பிஞ்சொன்று கனியாக உளம்வையுங்கள் - தமிழ்க்

குஞ்சொன்று தரமாக உதவிசெய்யுங்கள்

தனியான உறவுகளைத் தாங்கிநில்லுங்கள் - தலை

குனியாத வாழ்வதனை வாங்கிமெல்லுங்கள்

கனியாகும் விடுதலையை ஒங்கிச்சொல்லுங்கள் - மழலைத்

தனிமைக்குத் தாய்மனமாய் உதவிசெய்யுங்கள்

உடன்பிறவா உறவுகளை உற்றுநோக்குங்கள் - அவர்

உடன்பிறந்தார் இல்லையென்ற தொற்றுநீக்குங்கள்

உடன்பிறவாப் புதுஉறவில் அன்பைவையுங்கள் - உள்ள

உடமையேனும் விற்றவர்க்கு உதவிசெய்யுங்கள்

சுயநலத்தை சுமந்தவரே சுற்றமநோக்குங்கள் - வெறும்

சுகநலத்தை சுவைக்குமந்தக் கொற்றம் நீக்குங்கள்

தாயகத்தைத் தமிழினத்தை சித்தம்வையுங்கள் - உதவி

தாயகத்தில் தவிப்பவர்க்கு நித்தம்செய்யுங்கள்.

— ஆணையரத் அவைங்கள் —

பசிக்கழும்	குழந்தையொலி	ஓயவில்லை	- நாம்
வசித்திடும்	வீட்டோடு	வேயவில்லை	
கசிந்திடும்	விழியின்நீர்	காயவில்லை	- உடல்
நசிந்திடும்	உள்ளுணர்வு	மாயவில்லை	
உணவிற்கு	வரிசைநிலை	மாறவில்லை	- வெறும்
கனவிற்குள்	மனதுசென்று	ஆறவில்லை	
மனதிற்குள்	புத்துணர்வு	ஊறவில்லை	- எம்
மண்ணிற்கு	விடிவுமழு	தூறவில்லை	
அகதியாகி	அலையுநிலை	அணையவில்லை	- உடல்
சகதியாகி	மாற்றான்முன்	பணியவில்லை	- இளம்
யுவதிபலர்	விடுதலைக்கு	முனையவில்லை	- நம்
அகதிநிலை	முடிவினோடு	இணையவில்லை	
வைத்தியங்கள்	பார்ப்பதற்கு	மருந்துமில்லை	- இனவெறிப்
பைத்தியங்கள்	ஆர்ப்பரிப்பும்	திருந்தவில்லை	
கைத்திறங்கள்	உயிர்க்கொலைக்கு	வருந்தவில்லை	- ஆயுத
வைத்தியங்கள்	அன்றிவெற்றி	பொருந்தவில்லை	
காட்டுக்குள்	கவலையிடை	உறக்கமில்லை	- சிங்கள்
நாட்டிற்குள்	மனங்களிடை	இரக்கமில்லை	- வெறும்
நோட்டிற்காய்	எம்படைகள்	இறக்கவில்லை	- செய்த
கேட்டையும்	எம்மனங்கள்	மறக்கவில்லை.	

- இளக்கரம் -

தூரத்தில் இல்லைநம் விடிவு - வெறும்

துயரத்தில் மடிவதிலை முடிவு - மன
ஸரத்தில் வினொவதெம் உணர்வு - சில

நேரத்தில் விழியில்நீர் ஒடிவு

வானத்தில் சுதந்திரமாய் நிலவு - இந்த

ஞாலத்தில் சிறையில்த்தான் கனவு - பல
கோணத்தில் பிரிந்ததெம் உறவு - உயிர்த்
தானத்தில் கிடைத்திடுமோ நிறைவு

மானத்தில் உயிர்வாழும் உணர்வு - நம்

மரணத்தில் மண்காணும் மலர்வு - சோக
கானத்தில் பிரிந்தவர்தம் நினைவு - தமிழ்
சமுத்தில் வீழ்வதெல்லாம் விதைப்பு

பாசத்தில் நனைந்தபல இரவு - தமிழ்

நேசத்தில் வனைந்தநல் உறவு - புலி
வேஷுத்தில் எதிரிக்கு அழிவு - ஈழ
தேசத்தில் வாழ்ந்திடேல் இழிவு.

— ஏங்கள் நயகன் —

வெல்லப்	பிறந்தவோர்	தமிழன்	- புகழ்
சொல்லப்	படைத்தனன்	இறைவன்	
கல்லைக்	கடைந்தமன	உருவன்	- இவன்
காலத்தைக்	கற்றபெரு	அறிஞன்	
தமிழன்	சேனையிநற்	தலைவன்	- இளந்
தமிழை	உலகம்சொன்ன	தனயன்	
தமிழர்	விடுதலைப்பயிர்	விதையன்	- உயர்
தமிழ்த்தாய்	கருவுயிர்த்த	தமிழன்	
மண்ணை	மனதிற்கொண்ட	மறவன்	- தமிழ்ப்
பெண்ணைப்	பெருமைசெய்த	பெரியன்	
கண்ணை	இமையாய்க்காத்த	கரிகாலன்	- உயர்
அன்னை	மண்ணைக்காத்த	தமிழ்வானன்	
பாயும்	புலியாய்வந்த	படைவீரன்	- ஒரு
நோயும்	நொடியுமண்டா	உடற்தோற்றன்	
சாயும்	உடல்தந்த	ஸழநேசன்	- இவன்
வேயும்	ஸழமண்ணில்	புகழ்சேர்ப்பன்	
வாய்ச்சொல்	வாழ்க்கையென	வாழ்கின்றவன்	- தன்
தாய்ச்சொல்	தரணியிலே	தரமென்றவன்	
போய்ச்சொல்	பகையென்றும்	வென்றாள்பவன்	- இறுதி
முச்சில்	இருப்பவனே	எங்கள்நாயகன்.	

- மரட்சிமை பெறுப்போமடா -

பிறப்பதும்	இறப்பதும்	வழமையடா	- வீணே
பிறந்தோமெனக்	கழிப்பதல்ல	இளமையடா	
பிறக்குவரை	சுதந்திரம்	இல்லையடா	- அது
இறக்குவரை	தொடர்வதுதான்	தொல்லையடா	
பெற்றவீடு	காப்பதுநற்	பிள்ளையடா	- உனைப்
பெற்றநாடு	உயிர்த்துடிப்பின்	எல்லையடா	
கொற்றமோடு	கொடிபறந்த	முற்றமடா	- நாம்
சுற்றமோடு	கலக்கவெற்றி	பற்றுமடா	
இழந்தவனைப்	பிரிந்துமனம்	இளைக்குதடா	- மீண்டும்
இனைந்தவனை	நினைத்தகணம்	தளைக்குதடா	- தேசம்
மறந்தவனை	நினைத்துளம்	வெறுக்குதடா	- நம்முள்
பிறந்தவனாய்	நினைக்கமனம்	மறுக்குதடா	
இனத்திற்காய்	இறப்பதிலென்ன	இழக்கமடா	- தமிழ்
இனத்திற்குள்	பிறந்தவனின்	வழக்கமடா	
இறப்புகளில்	பிறப்பவர்நாம்	இறவோமடா	- நம்
இனத்திற்காய்	இறக்கவென்றும்	மறவோமடா.	

— களத்தேரக்காற்று —

இரத்தவாடை சுமந்துவந்த களக்காற்று - தமிழன்

இரத்தவோடை சுவைத்துவரும் சுதந்திரக்காற்று
யுத்தமேடை சுழன்றுவரும் புயற்காற்று - வெற்றி

முத்தவோடை சுவைத்திடலாம் துணிவைப்போற்று

வீழ்ந்தவுயிர் வாழ்ந்துவரும் வீரக்காற்று - இது

வீழவீழ எழுந்துவிடும் தமிழினஊற்று
வாழ்ந்தவுயிர் வருடிவைத்த வாடைக்காற்று - நம்
வாழ்வுமீள முழங்கிவிடும் களத்துக்காற்று

களத்துவேங்கை கவலைகேட்ட காலக்காற்று - அவன்

களத்தில்மாளக் கண்ணீர்தமுவும் ஈரக்காற்று

உளத்துவெற்றி உறுமும்புலியை உரசும்காற்று - தமிழ்
எழுத்துபற்றி எங்கும்சொல்லும் ஏற்றக்காற்று

எதிர்த்து ஏவும்கணையை ஏந்தும்காற்று - நமை

எதிர்க்கவென எண்ணும்நினைவை எரிக்கும்காற்று

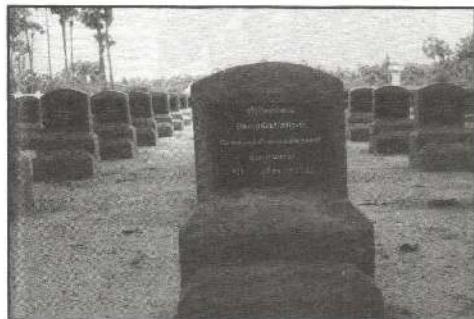
எதிர்க்கவந்த எதிரிமுடிவை எழுதியகாற்று - வெற்றி

உதிர்க்கவந்த உண்மைப்புலியின் உறவுக்காற்று.

தூய்த்திருநாடு

ஓவ்வொரு	விடியலும்		
சுதந்திர	தாகமாய்		
வேங்கைகள்	விளைகின்ற	நாடு	- தமிழ்
சமோ	எங்களின்	வீடு	
இரத்தத்தில்	நனைந்தநம்	நாடு	- ஒரு
யுத்தத்தில்	அழிந்திடின்	கேடு	- தமிழ்
யுத்தத்தை	உணர்ந்துநீ	கூடு	- புது
இனத்திற்கு	ஈழமண்	நாடு	
நிலவளம்	நிகரற்ற	நாடு	- இதன்
நீர்வளம்	முடிவற்ற	ஊற்று	- இது
மனபலம்	கூடியோர்	நாடு	- இதன்
மாட்சிமை	தமிழனின்	ஊரு	
பண்பட்ட	தமிழனின்	நாடு	- இதைப்
பறிப்பவன்	உடலிரு	கூறு	- நம்
புண்பட்ட	மனங்களைப்	பாரு	- நாம்
புரிவது	மண்மீட்புப்	போரு	
பாருக்குள்	ஈழமண்	சிறிதோ	- எவன்
பார்வைக்குள்	எம்மினம்	இழிவோ	- நாம்
பார்வைக்கு	மட்டுமே	பசக்கள்	- நம்
பகைவர்க்குப்	பாய்கின்ற	புலிகள்.	

— சமர்ப்பணம் —

உனக்காகப்	பிறந்தவன்	நானடி	- உயிர்
உனைக்காக்க	உடல்கொண்டோன்	தானடி	
உனையெண்ணை	என்னுள்ளே	நோவடி	- நான்
உனையெண்ணைக்	கவிபாடும்	நாவடி	
என்னினைவில்	உன்னினைவே	தாய்மடி	- துயர்
உன்னினைவில்	துடைத்தபின்தான்	ஓய்வடி	
மன்னினைவில்	மனமிருந்தால்	மான்படி	- உன்
கண்ணிமைப்பில்	கவிதைசெய்தேன்	நான்கடி	
அன்னியனைமை	ஆள்வது	அவமானமடி	- நீ
அன்றுமுதல்	என்றுமென்	சொந்தமடி	
அன்னையுன்	அன்புநிலை	அரியதடி	- என்
அன்னைமண்	ஆட்சியெனக்	குரியதடி	
பிரிந்துனைத்	தவித்துமனம்	பிதற்றுதடி	- போர்
புரிந்துனைப்	பிரிந்தகணம்	பதற்றமடி	
வரிந்துனைப்	பார்த்தவிழி	வினவுதடி	- நாளை
எரிந்தெனை	அழித்தகணம்	ஏற்றிடடி.	

— தயிலும் துஸட்டும் —

கலக்கமில்லை கவலையுமில்லை கண்வளருங்கள் - வெற்றி

இழக்கவில்லை இறக்கவுமில்லை இனிதேதுயிலுங்கள்
பலக்கவில்லைப் பகையின்கைகள் படுத்துறங்குங்கள் - மனம்
சளைக்கவில்லை சாதிப்பவர்நாம் சாய்ந்துறங்குங்கள்

ஆழிக்கவில்லை அழகுத்தமிழை ஆழந்துறங்குங்கள் - யாரும்

பழிக்கவில்லைத் தமிழர்ப்படையுள் படர்ந்துறங்குங்கள்
ஒழிக்கவில்லைப் பகையைக்கண்டு ஒருமுறைகேளுங்கள் - வானம்
வெளிக்கவில்லை வெற்றிமழையிற் குளித்துறங்குங்கள்

இறக்கவில்லை எங்கள்நெஞ்ச நினைவாயறங்குங்கள் - உயிரைத்

துறக்கவில்லை துயரின்வடிவாய் கண்ணில்சொரியுங்கள் - எவனும்
பிறக்கவில்லை எம்மைவெல்ல பெருமைகொள்ளுங்கள் - சிங்களம்
சிறக்கவில்லை சிதைவைக்கண்டு சிரித்துறங்குங்கள்

பிரிக்கவில்லை உம்மையைய்மில் புரிந்துறங்குங்கள் - உடலை

எரிக்கவில்லை எங்கள்மண்ணில் விழைந்துயிருங்கள் - நீங்கள்
துரிக்கவில்லை கோழையின்கருவில் துணிந்துறங்குங்கள் - கண்ணீர்
உதிர்த்திடாது உங்கள்மண்ணில் சொப்பனம்கொள்ளுங்கள்.

— புலியடையிற் பூவொன்று —

வெட்கத்தை	வெறுக்கிறாள்	- மன
அச்சத்தைத்	துறக்கிறாள்	- ஈழ
யுத்தத்தை	ஜெயிக்கிறாள்	- இவரும்
கர்ப்பத்தை	சுமக்கிறாள்	
ஈழத்தைத்	துதிக்கிறாள்	- அதன்
கோலத்தை	விதிக்கிறாள்	- வரும்
காலத்தை	ஜெயிக்கிறாள்	- இளங்
காதலைத்தான்	மறுக்கிறாள்	
பாசத்தை	நினைக்கிறாள்	- ஈழ
தேசத்தை	அனைக்கிறாள்	- போலி
வேஷ்ததைக்	கிழிக்கிறாள்	- போர்க்
கோஷ்தத்தைத்	தெளிக்கிறாள்	
நாற்குணத்தை	நகைக்கிறாள்	- தமிழ்
நற்குணத்தைச்	சுரக்கிறாள்	
போர்க்குணத்தைப்	போதிக்கிறாள்	- எதையும்
போராடித்தான்	ஆழ்கிறாள்.	

தன்னினத்தை	மதிக்கிறாள்	- என்றும்
தன்சிரத்தை	பொதிக்கிறாள்	- போரில்
தன்கரத்தை	இணைக்கிறாள்	- ஏனோ
தனக்காய்வாழு	மறுக்கிறாள்	
தமிழ்க்குலத்தைக்	காக்கிறாள்	- மார்பில்
நஞ்சுக்கலத்தை	தூக்குகிறாள்	- தினம்
புலிக்களத்தை	நோக்குகிறாள்	- என்றும்
புலியாய்மாளத்	துடிக்கிறாள்.	

— கண்ணீர் அலை —

தேசத்தின் நிலைகண்டு வந்தஅலை - நம்

நேசத்தின் வருடலே இந்தஅலை

பாசத்தின் பிரிவுகள் தந்தஅலை - இன்

தோஷத்தின் மறைவுசெய்த கண்ணீரலை

வேதனைக் கசப்பினால் உவர்ந்தஅலை - வாழ்வின்

சோதனைக் காட்சிக்கு உகந்தஅலை

சாதனை மனிதர்கள் மறந்தஅலை - மன

வேதனைச் செதுக்கலாய்ப் பிறந்தஅலை

கவலைகள் கண்களால் வரைந்தஅலை - பல

அபலைகள் வேதனையிற் கரைந்தஅலை - மனக்
கவலைகள் பீறிட விரைந்தஅலை - நம்

அவலங்கள் துயர்மேடை பறைந்தஅலை

மனங்களில் ஏமாற்றம் வடித்தஅலை - நல்ல

குணங்களில் வருமாற்றம் படித்தஅலை - தமிழ்
இனத்திலே நெடுநாளாய்ப் பிடித்தஅலை - துயர்
கணத்திலே கண்ணம்வந்த கண்ணீரலை.

— விடைகொடுங்கள் —

நினைவுகளை	உங்களிடம்	தருகிறோம்	- வெற்றி
நிறைவுபெறப்	போர்முனையை	மருவுகிறோம்	
மறைவுகளில்	சுதந்திரத்தை	வரைகிறோம்	- மன்னை
மாற்றான்	ஆளமுன்னர்	விரைகிறோம்	
கடைசிவரை	கொள்கையைத்தான்	நினைக்கிறோம் - எம்	
கடைசிநிலை	உம்நினைவை	அணைக்கிறோம்	
காதலித்த	மண்ணிற்காய்	இறக்கிறோம் - ஒவ்வோர்	
கார்த்திகையின்	நினைவிலும்	சிறக்கிறோம்	
போர்முனையின் தாகத்தைத்		தீர்க்கிறோம் - நாம்	
போர்முனைக்கும் பெருமையைத்தான்		சேர்க்கிறோம்	
வாழ்முனையில் ராட்சியத்தைக்		கேட்கிறோம் - புவிக்	
கோள்முனையில் புலிக்கொடியைக்		காக்கிறோம்	
எதிர்த்தவனை	எம்மண்ணில்	சாய்க்கிறோம் - நீங்கள்	
எதிர்பார்த்த	வாழ்விற்குயிர்	மாய்க்கிறோம்	
எதிர்த்துவிடப்	பெரும்படையைச்	சேர்க்கிறோம் - நம்	
எதிரிக்கும்	உயிர்ப்பிச்சை	வார்க்கிறோம்	
விடியுமன்னர்	விடைகொடுங்கள்	விரைகிறோம் - உயிர்	
மடியுமன்னர்	மண்ணின்வெற்றி	பறைகிறோம் - உடல்	
ஓடியுமன்னர்	சுதந்திரத்தை	நுகர்கிறோம் - புவிக்	
கொடியின்முன்னர்	புகழாரத்தைப்	பகர்கின்றோம்.	

— கடல் நயகர்களே —

கடலின்	உவரோடு	கலந்தவர்களே
கடலலை	மடிதனில்	தவழ்ந்தவர்களே
கடலிடை	படையென	வளர்ந்தவர்களே
கடல்மகள்	காதலைச்	சுமந்தவர்களே
ஈழக்	கரைகளில்	உதிர்ந்தவர்களே
ஈழத்தின்	காவலறைத்	தோழர்களே
ஈழத்தாய்	ஈண்ணெடுத்த	வீரர்களே
ஈழமண்	காக்கவுயிர்	விதைத்தவர்களே
நீர்மேல்	நெருப்பானகடற்	கரும்புலிகளே
நீரன்றி	மனதிலேது	நிம்மதியே
நீர்வாழ்	உயிர்வயிற்றில்	நிறைவானீர்களே
நீரென்றும்	நினைவுகளை	ஆள்வீர்களே
அலையோடு	விளையாடும்	மழலைகளே
அலைபாயும்	உம்நெஞ்சில்	சுதந்திரநாளே
அலைபாடும்	தாலாட்டில்	தூக்கங்களே
அலைமேலே	ஈழப்போர்	ஏக்கங்களே
படகொடு	பகைவரைப்	பிளந்தவர்களே
படகினில்	உயிர்தனைப்	பிரிந்தவர்களே
படகினால்	சுதந்திரம்	வரைந்தவர்களே
படகுச்சமர்	சரித்திரம்	படைத்தவர்களே.

- நியாயங்கள் தவறா? -

எங்களின்	உரிமையைக்	கேட்பது	தவறா
எமக்கெனத்	தனிநாடு	இருப்பது	தவறா
எம்மவர்	சுதந்திரக்	கனவுகள்	தவறா - இல்லை
எதிர்த்திட	ஆயுதம்	ஏந்துதல்	தவறா
தமிழுக்குத்	தரணியில்(த)	தனிவீடு	தவறா
தமிழர்க்குத்	தமிழ்மூம்	தந்துவிட்டால்(த)	தவறா
தமிழிந்தத்	தரணியெங்கும்	தழைப்பதுதான்	தவறா - இல்லை
தமிழனின்று	தரணியெங்கும்	தரித்ததுதான்	தவறா
அடிமைநிலை	விடிவுபெற	எதிர்த்தமை	தவறா - எமை
அடிமைகொண்ட	அரசைநாம்	அழிப்பது	தவறா
கொடுமையெனக்	கோஷுமிட்டுக்	கொடிபிடித்தமை	தவறா - இல்லை
கொடுமைக்காரன்	கொடும்பாவி	எரித்தமை	தவறா
நம்மைநாமே	ஆளவெண்ணி	அரசமைத்தது	தவறா
நன்மைமீள்	நம்கழுத்தில்	நஞ்சினைத்தது	தவறா
மன்னைமீட்க	உயிரைத்தந்த	மனங்கள்	தவறா - இல்லை
கண்மடலோரம்	கவலைசெய்த	கண்ணீரும்	தவறா
எதுதவறு	ஏன்தவறு	கேட்டது	தவறா
இதுதவறென்	றெடுத்துரைத்த	என்னங்கள்	தவறா
தனிமனிதன்	சுதந்திரத்தைச்	சுவைப்பது	தவறா - இல்லை
மனிதனாக	இப்புவியில்	பிறப்பதே	தவறா.

— வெண்ணிலாக்கள் —

காலமிட்ட கோலமதிற் கவலை வடிந்தது - இந்த
ஞாலமிட்ட ஏலமதில் உயிரும் மடிந்தது
ஓலமிட்டே எம்பிரிவின் துயரும் ஒடிந்தது - உறவிற்
பாலமிட்ட படைத்தவனின் பாஷை முடிந்தது

தாலியிட்ட தலைவனுயிர் போரில் மடிந்தது - இவன்
தாலியிட்ட மங்கையுளம் கண்ணீரில் இடிந்தது
வேலியற்ற வாழ்வுதனில் வேதனை படிந்தது - கழுத்துக்
தாலியற்ற மங்கையுளம் கண்ணீரோடு விடிந்தது

வெள்ளையுடை வெறுங்கழுத்து வேதம் பறைந்தது - இத்
தொல்லையிடை வாழ்வுநிலை சோகம் நிறைந்தது
பிள்ளைநிலை பெற்றவரைத் துயரில் அறைந்தது - அவள்
உள்ளநிலை உணர்த்திடவே கண்ணீரும் விரைந்தது

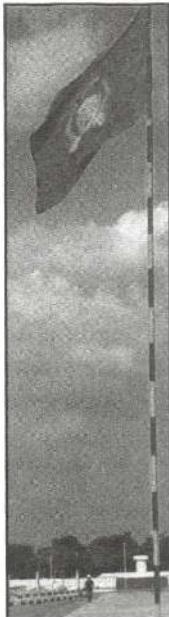
காவலரண் சென்றவுயிர் காற்றில் மறைந்தது - இவள்
காதற்சுகம் உண்டகணம் கவலை பறைந்தது
கோலமகள் எம்முருவில் வெண்மை உறைந்தது - தமிழ்
ஆழுமகள் இனிதுவர இவையாவும் மறைந்தன.

— எங்கள் சுதந்திரக்கிராடி —

செம்மையும்	மஞ்சளும்	கலந்தகொடி
செம்மஞ்சள்	சிறப்பிலே	ஈழக்கொடி
செங்கதிர்ச்	குரியர்	வண்ணக்கொடி
செங்கடல்	ஆள்பவன்	சேனைக்கொடி
தமிழின	இரத்தத்தில்	சிவந்தகொடி
தமிழின	யுத்தத்தாற்	பிறந்தகொடி
தமிழ்மக்	கொற்றத்தைப்	பறைந்தகொடி
தமிழ்ப்போர்	சேனைமுன்	பறந்தகொடி
சுதந்திர	தாகத்தைச்	சுமந்தகொடி
சுதந்திரப்	போர்தனைச்	சுட்டும்கொடி
சுமந்தது	தமிழ்மன்னும்	தேசியக்கொடி
சுமந்தனர்	எம்மக்கள்	சுதந்திரக்கொடி
தன்மானத்	தமிழனின்	தரணிக்கொடி
தன்மானம்	பறிப்பார்க்கு	மரணக்கொடி
தாய்மன்னில்	மறைந்தவன்	தாகக்கொடி
தாய்மன்னின்	தரம்சொன்ன	தமிழன்கொடி

பண்பட்ட	தமிழினைப்	பகரும்கொடி
பண்ணோடு	இசைபாடிப்	பறக்கும்கொடி
பாய்கின்ற	புலிமுகம்	பதித்தகொடி
பாய்ந்து	அழித்திடும்	புலியின்கொடி
என்தமிழ்	சமுத்தின்	எண்ணக்கொடி
எம்மின	விடிவிற்காய்	ஏறும்கொடி
எம்தமிழ்	புவியாள	ஏற்றியகொடி
என்றும்	வீழ்ச்சியற்ற	தமிழன்கொடி..

— மனதோடு மலர்ந்திருக்கும் மாவீரரே —

மரணித்து	வாழ்கின்ற	மாவீரரே
மரணத்தை	மார்பெதிர்த்த	போர்வீரரே
மரணிக்கும்	முன்னெடியும்	மண்ணென்றீரே
மரணமின்றி	மனதிலென்றும்	மலர்கின்றீரே
போர்க்கொடிக்குப்	புகழ்சேர்த்த	புகழ்வீரரே
போர்முனையைத்	தாய்மடியாய்ச்	சுகம்கொண்டமரே
போர்முரசம்	பொற்செவிக்கு	யாழேன்றீரே
போரொன்றே	பொதுமுடிவாய்க்	களஞ்சென்றீரே
பாசமெனின்	தேசமெனப்	பகர்வுற்றீரே
பாசத்தைப்	பறிக்கப்போர்	வேஷமுற்றீரே
பாசத்தைத்	தாய்முலையிற்	பருகிவிட்டமரே
பாசமான	தாய்மண்ணிற்	பதிந்துவிட்டமரே
மனதுக்குள்	மண்மீது	காதலுற்றீரே
மனதுற்ற	மனிதக்காதல்	மறைத்துவிட்டமரே
மனதாசை	மலர்ந்துவர	மறுத்துவிட்டமரே
மனதெல்லாம்	மண்மீட்பை	ஊட்டிவைத்திரே
உறக்கத்தின்	கனவிலும்	சுதந்திரப்போரே
உறவாடி	மண்ணோடு	உரமானீரே
உறவுகளைம்	இருவிழிற்	கலக்கமிட்டமரே - இனி
உறங்காது	எம்விழியும்	உணர்த்திவிட்டமரே.

— மனித விலங்குகள் —

குருவை	மதியாதோன்	மாணவனில்லை	- தன்
குங்குமத்தை	மதியாதோன்	ஆடவனில்லை	
விதியை	மதியன்றேல்	வெல்பவனில்லை	- வெறும்
விளையாட்டில்து	தோற்றாலும்	சொல்பவனில்லை	
தாயை	மதியாதோன்	பிள்ளையுமில்லை	- தன்
தாய்நாட்டைத்	துதித்தவனுக்	கெல்லையுமில்லை	
வாய்ச்சொல்	காட்டுபவன்	வீரனுமில்லை	- தன்
தாய்ச்சொல்	தட்டியவன்	தளைத்ததுமில்லை	
தோழைக்	கொடுக்காதோன்	தோழனுமில்லை	- இவன்
ஏழை	யென்பதிலோர்	ஏனனமில்லை	
வாளை	எடுக்காதோன்	சோழனுமில்லை	- அவன்
வாழையாடி	வாழையென்ற	வார்த்தையிலில்லை	
மலரை	விரும்பாத	மனங்களஞ்சுமில்லை	- காதல்
மனத்துள்	அரும்பாத	இனங்களஞ்சுமில்லை	
மதுவை	நுகர்ந்தவன்	மறப்பதுமில்லை	- எவனும்
மாதுவை	எண்ணாமல்	இறப்பதுமில்லை	
காதல்	விதைக்காதோன்	இளைஞனுமில்லை	- அதைக்
காவியம்	படைக்காதோன்	கவிஞரஞ்சுமில்லை	
கங்கை	குளித்தோன்	புனிதனுமில்லை	-இனத்தைக்
காட்டிக்	கொடுப்போன்	மனிதனேயில்லை.	

— சுற்றிலம் —

நீயொருவனே	எனக்கென்று	நினைத்திருக்கிறேன்	- எனை
நீங்காத	உன்னினைவை	அணைத்திருக்கிறேன்	
நீரோடு	நீள்விழியைப்	புனைந்திருக்கிறேன்	- கடல்
நீருக்கும்	கவலைசொல்ல	முனைந்திருக்கிறேன்	
கரையோரம்	கரையொதுங்கும்	உடலெண்கிறேன்	- நீ
கடலேக	உனர்வுகளில்	விடமுண்கிறேன்	
கடல்மேலே	காண்பவையுன்	படகென்கிறேன்	- உளைப்
படகோடு	காலைகாணத்	திடங்கொள்கிறேன்	
படகுமட்டும்	கரையேறப்	பார்த்திருக்கிறேன்	- உன்
படகுக்கும்	பரிந்துரைகள்	வார்த்திருக்கிறேன்	
படைகளுனைப்	பார்த்திடுமோ	வேர்த்திருக்கிறேன்	- எதிர்ப்
படைகளின்கண்	பார்த்திடாமல்	நேர்த்திவைக்கிறேன்	
மீனைக்கொன்ற	பாவமோ?	மீளன்னுகிறேன்	- எம்
ஊனைக்கூட	ஓதுக்கிவிட்டு	வாழுளன்னுகிறேன்	
மீனவனின்	துயர்படிப்போ	பூகோளமென்கிறேன்	- கடல்
மீனமுத	நிலையில்(த)தான்	வாழ்வென்கிறேன்	
இருவிழியில்	ஸழக்கடல்	அலைபடிக்கிறேன்	- உன்
சிறுமொழியில்	நீளிரவைக்	கலைவடிக்கிறேன்	
குருமணலில்	நிலவொளியில்	மனந்துடிக்கிறேன்	- உன்
கருநிழலைக்	காணும்வரை	கண்ணீர்வடிக்கிறேன்.	

— பச்சோந்தியல்ல—

விடிவில்லா வாழ்க்கை விருப்பமல்ல - எனினும்

முடிவில்லாப் போரும் திருத்தமல்ல

மடிவில்லா மலர்ச்சி சிறப்பதல்ல - வெற்றி

முடிவில்லா தெம்வாழ்க்கை இறப்பதல்ல

தனிநாடு வென்றிடேல் தரமுமல்ல - வெட்டித்

தனியாக வீழ்த்திடநாம் மரமுமல்ல - நாளை

கனியாகும் விடுதலை கனவுமல்ல - தாகம்

தனியாது இறந்திட மனமுமல்ல

வீழ்ச்சிக்கு விடையிங்கு வேதனையல்ல - இனம்

தாழ்ந்திங்கு வீழவது சாதனையல்ல

எழுச்சிக்கு அழைப்பது போதனையல்ல - வெற்றி

ஓளிருவே உழைப்பது சோதனையல்ல

பயமெனும் உணர்வினை அறிந்ததுமில்லை - பொறுமை

நயமெனும் உண்மையை அறியாமலுமல்ல - எவர்

தயவுமன்றி வாழ்ந்திடத் தடையுமல்ல - நாமுயிர்த்

தயக்கத்திற் பின்வாங்கும் படையுமல்ல

எதிர்த்திடா எண்ணமுள்ள ஏமாளியல்ல - புன்னகை

உதிர்த்திட எழுந்தவோர் கோமாளியுமல்ல

எப்படியும் வாழ்வது மனச்சாந்தியுமல்லத் - தமிழன்

எக்கணமும் மாறுகின்ற பச்சோந்தியுமல்ல.

— திலீபம் —

தியாகம்	உனக்குள்ப்	பிறந்தது	- நமைத்
தீண்டிய	கேடுகள்	இறந்தது	
திறமையை	மண்ணும்	இழந்தது	- உயிர்த்
தியாகம்	உலகைப்	பிளந்தது	
வேதனை	உன்னுள்	வளர்ந்தது	- இனப்
பேத	விருட்சம்	கிளர்ந்தது	
சாதனை	உலகம்	பகர்ந்தது	- எம்
வேதனை	கண்வழி	நகர்ந்தது	
பன்னிரு	நாளில்	முடிந்தது	- கண்ணீர்
என்னிரு	கண்ணில்	இடிந்தது	
உன்னிரு	கண்ணென்னி	இழந்தது	- விடிவின்
முன்பொரு	ஒளியாய்	வளர்ந்தது	
உருகியே	திலீபம்	ஒளிர்ந்தது	- விடுதலை
பருகியே	உயிர்தனைப்	பிழிந்தது	- தோல்வி
அருகியே	எதிர்ப்படை	இழிந்தது	- விடிவு
கருதியே	தியாகத்தை	மொழிந்தது	
நினைவுகள்	உன்வழி	வியர்ந்தது	- உயிர்
அனைவுகள்	அதன்வழி	உயர்ந்தது	- வெற்றி
இனைவுகள்	இனத்துவழி	பெயர்ந்தது	- பேனை
முனைகள்	உனையெழுதி	உயர்ந்தது.	

— மலரும் மறுப்புகள் —

எங்களின்	உரிமையை	விடமுடியாது	
எப்போதும்	தோல்வியைத்	தொடமுடியாது	
எம்மினம்	அடிமைப்	படமுடியாது	- இனி
எவ்வரையும்	சிறையிலே	இடமுடியாது	
உயிர்களை	இழுக்க	இனிமுடியாது	- சுதந்திரப்
பயிர்களை	வளர்க்கத்	தடைகிடையாது	- தமிழ்
உணர்வினிற்	சிறக்க	ஏனமுடியாது	- நம்
உணர்வின்	வேதனைகள்	வீணடையாது	
நேற்றுவரை	இறப்புகள்	மறக்கமுடியாது	- விடிவு
நேரும்வரை	நம்மவர்	இறக்கமுடியாது	- இங்கு
வேற்றுவரின்	கொடிகள்	பறக்கமுடியாது	- உயிரைக்
கூற்றுவனின்	என்னம்போல்த்	துறக்கமுடியாது	
மனதோடு	ஆசைகளைக்	கொல்லமுடியாது	- மரத்தடி
மன்னோடு	ஆகாரம்	மெல்லமுடியாது	- துயர்க்
குணத்தோடு	கற்பனையில்	வாழமுடியாது	- நம்
பிணத்தையும்	எதிரி	ஆளமுடியாது.	

- அந்திவான் -

அங்கும் தமிழனோ வாழ்கிறான் - அட
அவனும் அவதியிலே மழகிறான்
வங்கக் குருதியிலே மாய்கிறான் - அவன்
வருத்தத்தைச் செங்கதிரில் வேய்கிறான்

இரத்தத்தில் வான்முகடைத் தோய்க்கிறான் - இன்னும்
யுத்தத்தில் தன்முடிவைச் சாய்க்கிறான்
மொத்தத்தில் விடிவைத்தான் ஏய்க்கிறான் - இருளின்
முத்தத்தில் செங்கதிரைத் தேய்க்கிறான்

எண்ணத்தின் ஏக்கங்களை எரிக்கிறான் - அந்த
வண்ணத்தில் நாள்முடிவை உரிக்கிறான்
கன்னத்தில் இருள்மொழி படிக்கிறான் - காலை
வண்ணத்தில் நாளைவரத் துடிக்கிறான்

வீழ்ச்சியிலே வெண்ணிலவை இளைக்கிறான் - விழி
ஒளிர்ச்சிபெற இருள்வெளியில் உழைக்கிறான்
தாழ்வுக்குள்ளத் தமிழனங்கே அழுகிறான் - அதைத்
தடுத்திடாதவன் வெளிநாடு நழுவுகிறான்.

- இப்போ புரிகிறது! -

அனுபவத்தில்	வாழ்க்கையின்	அர்த்தம்	புரிகிறது	- நாம்
அனுபவித்த	அத்தனையும்	அழகாய்த்	தெரிகிறது	
அணுகிவந்த	வேதனையில்	ஆக்கம்	தெரிகிறது	- உயிர்
அணுவணுவாய்	அழியும்போதும்	அர்த்தம்	சொரிகிறது	
உயிரைக்காக்க	ஓடிவந்த	மடமை	புரிகிறது	- நம்
உயிரிற்கலந்த	மண்ணினைவு	மனதுள்	எரிகிறது	
உயிரைமானம்	உள்ளுக்குள்ளே	ஏனோ	அரிகிறது	- எம்
உயிரின்மேலாய்	மண்ணையெண்ணக்	கண்ணீர்	விரிகிறது	
விரைந்துவந்த	வெளிநாடுதந்த	வேதனை	புரிகிறது	- இங்கே
கரைந்துசெல்லும்	எம்கலாசாரக்	கண்ணீர்	தெரிகிறது	
நரைதிரண்டும்	நம்மவரில்	நம்பிக்கை	தெரிகிறது	-அவர்
உரைமறந்து	ஊரகன்ற	உனராமை	புரிகிறது	
நாடுளன்றால்	வீடுளன்று	நன்றாய்ப்	புரிகிறது	- தனி
நாடுஅன்றேற்	கேடுளன்றும்	நனவில்த)	தெரிகிறது	
ஓடுமட்டும்	ஓடிக்கண்ட	ஓவ்வாமை	புரிகிறது	- ஈழ
வீடுகளுக்கு	விடிவுவேண்டும்	இப்போ	புரிகிறது.	

— தாகம் —

கல்விக்கூடம்	எங்கணும்	குண்டுவெடி	யாகம் - தமிழ்
கல்விக்கூட	மாணவர்க்குக்	கற்கையிலே	தாகம்
கற்றவர்க்கு	வேலையின்மை	காத்திருப்பு	யோகம் - அவர்
கற்றவற்றில்	காத்திருப்பே	கரையேறாத்	தாகம்

வலையெடுத்து	அலைதொடுக்கும்	மீனவனின்	தாகம் - அவன்
வலைநடுவே	மீன்வடிவாய்	உயிர்துடிக்கும்	தேகம் - இவன்
வரவையெண்ணிக்	கரையிலே	கன்னியின்	தாகம் - மறு
இரவையெண்ணி	வருந்துமிவள்	கூடுகையில்	வேகம்

தன்மகவைத்	தரமுயர்த்தத்	தாயவளின்	தாகம் - இவன்
தன்மனதுள்	தாயுணர்வை	தளைக்கவிடின்	யோகம்
தன்மொழியைப்	பாருயர்த்தத்	தமிழனுக்கு	தாகம் - இவன்
தன்னினத்தைத்	தனிமைகொண்டு	கேட்கிறான்	பாகம்

காலைமாலை	வேளையற்ற	காதலரின்	தாகம் - இவளாரு
காளைமாலை	சூடுவரை	கருமுகில்	மேகம் - வெற்றிக்
காலம்வரை	களமுறங்கும்	வேங்கையின்	தாகம் - கரி
காலனிவன்	சேனையர்க்கு	சமுமே	தாகம்.

— தூலரட்டு —

விழியிலே தூக்கமிட்டு விடியுவரை உறங்கு - செய்த
பழியிலே பிறந்தவனே சொப்பனத்தில் இறங்கு
மொழியிலே தெளிவுகொண்டு வென்றுவிடு அரங்கு - தூக்கம்
விழியிலே அழியுமுன் விரைந்துநீ உறங்கு

காவலுக்குக் கரிகாலன் சேனையுண்டு உறங்கு - உன்
ஆவலுக்கு அடுத்தநாள் ஆகும்வரை உறங்கு - பகை
ஏவலுக்கு எதிர்த்திடனும் எண்ணியென்னி உறங்கு - காலைச்
சேவலுக்கு முந்திடனும் கண்மணியே உறங்கு

அன்னையூம் மண்ணையும் மனங்கண்டு உறங்கு - தமிழ்
மண்ணையும் பெண்ணையும் பெருமைகொண்டு உறங்கு
விண்ணையூம் விடியலுக்காய் வென்றிடவென்று உறங்கு - ஈழ
மண்ணையுன் கண்ணப்போல் காக்கவேண்டும் உறங்கு

நீயுமொரு வீரனாகி விரைந்திடவென்று உறங்கு - பெரும்
தீயுமொரு தீப்பொறியாய் உரைத்திடவென்று உறங்கு - தமிழன்
வேயுமொரு ஈழமனை இனிதுவரும் உறங்கு - நீயும்
பாயுமிப் புலியினந்தான் புகழாரத்தில் உறங்கு

தாய்மானம் காத்திடவென்று தலைமகனே உறங்கு - உன்
தாய்நாடும் காத்திடவென்றும் தரமுயரும் உறங்கு - இவன்
தாய்நான் என்றுரைக்கின்ற தரம்வேண்டும் உறங்கு - உன்
தாய்மனத் தவிப்புகளைத் தந்துவிட்டேன் உறங்கு.

— வரமாக வேண்டும் —

ஏழ்மை	இல்லாத	நாடு	வேண்டும்
எப்போதும்	இடியாத	வீடு	வேண்டும்
எம்மவர்க்குப்	சியற்ற	உதரம்	வேண்டும் - எம்முள்
எவர்க்கும்	அஞ்சாத	நெஞ்சு	வேண்டும்
கண்ணீரை	அறியாத	கண்கள்	வேண்டும்
கண்ணுக்குள்	எப்போதும்	கருணை	வேண்டும்
மண்ணுக்குள்	விதையானோர்	மறுபடி	வேண்டும் - போரில்
மரணிக்கா	வேங்கைகள்	கருவுறு	வேண்டும்
இத்தலைவன்	இருக்கும்போதே	ஈழம்	வேண்டும் - இத்தனைக்கும்
இவனுக்கென்றும்	இறவா	வரம்	வேண்டும்
இப்புவிக்கு	இளையதமிழ்	பொதுமொழியாய்	வேண்டும்
இப்பாவிக்கு	இன்னுமென்றும்	கவியூறு	வேண்டும்
அநாதைகள்	அனைவருக்கும்	அன்னைதந்தை	வேண்டும்
அநாதைமடம்	அற்றதோர்	அகிலம்	வேண்டும் - அன்றேல்
ஆண்டவன்	எங்களோடு	நின்றிட	வேண்டும்
அவனுமெம்	அகதிநிலை	கொண்டிடு	வேண்டும்.

— அவசியங்கள் —

கற்றுக்கொள்	அறிவைப்பெருக்க	- தொழில்
பெற்றுக்கொள்	வாழ்க்கைசிறக்க	
விற்றுக்கொள்	வரவைப்பெருக்க	- காதல்
பற்றிக்கொள்	வாழ்வைருசிக்க	
ஒட்டிக்கொள்	உறவைவளர்க்க	- கவலை
வெட்டிக்கொள்	கண்ணீர்மறக்க	- மனதைக்
கட்டிக்கொள்	காமம்துறக்க	- வீரம்
தட்டிக்கொள்	வெற்றிநுகர	
பெருமைகொள்	தமிழனாயப்பிறக்க	- முழு
உரிமைகொள்	ஸழம்வளர்க்க	- வானில்
கருமைகொள்	மழையாய்ச்சரக்க	- ஏரில்
எருமைகொள்	உழுதேசிறக்க	
தாகம்கொள்	தமிழைவளர்க்கப்	- புலி
வேகம்கொள்	எதிர்ப்பைஅழிக்க	
சோகம்கொள்	ஸழம்தவிக்க	- தனிப்
பாகம்கொள்	தமிழன்இருக்க.	

- வெகுமதி -

நாடுவிட்டு ஓடிவந்த நாங்களிங்கே - நம்
வீடுமட்டும் வெறுமைகவ்வி இருக்குதங்கே - விடவிற்குப்
பாடுபட்டு உழைத்தவர்கள் உயிர்களொங்கே - நாம்
ஓடுமட்டும் ஓடிக்கண்ட அவமானமிங்கே

உயிரைமட்டும் காத்துவிட்டோம் உணர்வுகளொங்கே - பசி
வயிறைமட்டும் நிறைத்துவிட்டோம் நிறைவுகளொங்கே - சுதந்திரப்
பயிரைமட்டும் காக்கமறந்த நினைவுகளொங்கே - வெறும்
உயிரைமட்டும் காத்துப்பெற்ற அவமானமிங்கே

பண்பாடுகள் தவறிப்போன பாதைகளொங்கே - நம்
பண்பாடுகள் அறியாமலே பாவைகளிங்கே - தமிழர்
புண்பாடுகள் புரியாமலே பலருளரிங்கே - வாழ்ந்த
மண்வீடுகள் மறந்தவரும் சிலருளரிங்கே

வீரத்திற்குத் தூரமென ஓரமானோமிங்கே - சில
வாரத்திற்குள் போலிவீரத்திற்குத் தாரமானோமிங்கே
மார்பைத்தட்டி ஊரின்புகழைத் துறந்துவிட்டோமிங்கே - நேற்று
ஊரைவிட்டு ஓடிவந்ததை மறந்துவிட்டோமிங்கே

அரைகுறைத்தமிழ் பறைவதுதான் அழகாமிங்கே - அந்த
அரைகுறைகள் தமிழைப்பார்த்து இழவாமிங்கே
வரைஅறைக்குள் வாழ்விருந்தால் குறையாமிங்கே - மானம்
கரைவரைக்கும் போவதுதான் முறையாமிங்கே

சம்பாதித்த பணம்மட்டும் செளக்கியமிங்கே - பணம்
சம்பாதிக்க வந்தவனும் சறுக்கியதிங்கே - நான்
சம்பாதித்த அனுபவங்கள் வருத்தியதிங்கே - கவலைச்
சம்பாத்தியத்தில் கவிதையொன்றே வெகுமதியிங்கே.

— சிற்தனை பேரும் —

அவதிநிலை	எதிர்த்துநீ	புறப்படு	- உன்
அடிமைநிலை	அகற்றிவிடத்	தலைப்படு	
ஆட்சியுன்	எண்ணம்போல்	அமைத்திடு	- நல்
ஆட்சியின்கீழ்	அமைதியினைச்	சுவைத்திடு	
எத்தனைநாள்	ஏங்கிடுவாய்	எதிர்த்திடு	- உயிர்
எக்கணமும்	அர்த்தமுடன்	உதிர்த்திடு	
எம்மினத்தின்	விடுதலைக்குத்	தலைப்படு	- மாண்டும்
எம்மவரின்	மனங்களிலே	நிலைப்படு	
சுதந்திரத்தைச்	சுவைப்பதற்குத்	துணிந்திடு	- நீ
சுதந்திரப்	போராளியுடை	அணிந்திடு	
சுமந்தவளின்	சுமையிறக்க	முனைந்திடு	- இனச்
சுதந்திர	மீட்சிக்காய்	அணைந்திடு	
வீரத்தில்	விளைந்தவனாய்	விரைந்திடு	- உன்
வீரத்தால்	விடிவுதனை	வரைந்திடு	
வீரர்கள்	பெயர்வரியுள்	பெயரிடு	- மன
வீரத்தை	வானுயரப்	பயிரிடு	

உன்னினத்தை	மார்புயர்த்திப்	பகர்ந்திடு	- பகை
உன்னிடத்தை	ஆளவெண்ணிற்	தகர்த்திடு	
உரிமைகளை	வெல்வதற்காய்	நகர்ந்திடு	- தமிழ்
உணர்வுகளில்	சுதந்திரத்தை	நுகர்ந்திடு	
சிலகால	வீழ்ச்சிகளை	சிந்தையிடு	- உன்
சிந்தையிலே	சிறந்தவற்றைச்	சந்தையிடு	
சிந்தையின்கண்	மண்மகளைச்	செதுக்கிடு	- வெறும்
சிந்தனை	போதும்	செயற்படு.	

— மரிப்பிறும் மறக்கலாமா? —

எம்மின விடுதலையை மறக்கலாமா - தமிழ்

எமதுயிர் என்பதை மறுக்கலாமா

நம்மினம் அடியுற்றை மறக்கலாமா - உயிர்

நமக்காய்த் துறந்தாரை மறக்கலாமா

விடுதலை உணர்வினை மறக்கலாமா - தமிழ்ப்

படுகொலை தொடர்வினை மறுக்கலாமா - பயிரின்

நடுகளை போலவரை மறக்கலாமா - துயர்

நெடுமழை எம்மினத்துட் பிறக்கலாமா

அகதியிடை அனர்த்தநிலை மறக்கலாமா - அந்தச்

சகதியிடை சரிந்தவுயிர் மறக்கலாமா - தமிழ்ப்

பகுதியிடை படிந்ததுயர் மறக்கலாமா - எம்

தகுதியிடை தன்மானம் இறக்கலாமா

நல்லதமிழ் நாம்பகர மறக்கலாமா - அதில்

உள்ளபுகழ் நம்மறிவில் மறக்கலாமா - பகை

சொல்லுமிகழ் சொல்வரிகள் மறக்கலாமா - தமிழ்

வெல்லுபுகழ் விடிவுதனை மறுக்கலாமா

தொன்றுதொட்ட பண்பாட்டை மறக்கலாமா - அது

இன்றுபட்ட புண்பாட்டை மறுக்கலாமா
நன்றிகெட்ட நம்மவரை மறக்கலாமா - வீழ்வில்

அன்றுகற்ற அவதிநிலை மறக்கலாமா

வெடிபொருளின் வேதனைகள் மறக்கலாமா - அது

இடிமொழியில் ஒடித்தவைகள் மறக்கலாமா
விதைகுழியின் வேங்கைகளை மறக்கலாமா - எமக்காய்
விடமுன்டு மரித்தவரை மறக்கலாமா?

— அதுவரை காத்திரு —

காதல்கொண்ட காலத்தைக்	கனவுள் மீட்டியிரு - காரி
காலன்சேனை செல்கின்றேன்	கவலை பூட்டியிரு
காலம் வென்று வருகின்றேன்	நம்பிக்கை ஊட்டியிரு - உன்
காதல்மனம் கருகாமல்	ஆவலைக் கூட்டியிரு

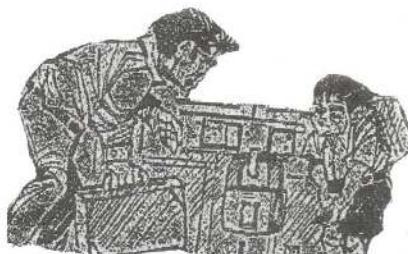
காயங்காணும்	சுகமெல்லாம்	கனவுள் கரைத்திரு - உடல்
காயப்பட்டுத்	துடித்தாலும்	கடமை உரைத்திரு
காமக்கவலை	கலிபோகம்	இரண்டும் நரைத்திரு - விடியற்
காலம் வரை	காத்திருப்பை	மனதுள் நிறைத்திரு

மண்ணுக்காக	மணவாழ்வை	மெளன்துள் விதைத்திரு - உன்
மண்ணிற்கண்ட மறுதலிப்பை		நினைவிற் புதைத்திரு
மன்மன்னென்றே	மனதுளொன்றும்	மெளனமாய்க் கதைத்திரு - உன்
மண்ணைமாற்றான்	ஆனும்நிலையென் றறிந்தாற்	பதைத்திரு

உன்னைவிட்டு	மண்ணையென்னும்	என்னைப் புரிந்திரு - உயிர்
என்னைவிட்டுப்	போகப்புலி	உடையை வரிந்திரு
மண்ணையிட்டுக்	கண்ணிற்சொட்டும்	மடமை அரிந்திரு - நினைவில்
என்னையேநீ	மறந்தாலும்	மண்ணைத் தெரிந்திரு

சாவினுடே	சரித்திரத்துள்	பிறந்தால்	படித்திரு	- என்
சாவுமனதுள்	சலனமிட்டால்	புலிக்கொடி பிடித்திரு		
சாதிக்கத்தான்	பிறந்தோமென	உணர்வில்	துடித்திரு	- என்
சாவுமனதைத்	தைக்கக்கூடும்	கல்லால்	வடித்திரு	

கடமைசென்ற காதலன்வருவான் கண்கள் பூத்திரு -எங்கள்
உடைமையெல்லாம் சுதந்திரவாடை வீசும் வேர்த்திரு
மடமைகொள் மங்கையுன் மன்னன் பார்த்திரு - இவன்
கடமைமுடித்துக் காதல்கொள்வான் அதுவரை காத்திரு.

— அண்புள்ள எதிரிக்கு —

போதும் இதுவரை போதும்
போரும் எங்களின் சாவும்
தீரும் முடிவிற்கு வாரும் - இல்லை
நீரும் உயிர்விட நேரும்

பாரும் உயிர்களைப் பாரும் - இவன்
மார்பும் உதிரத்தால் மாறும்
கோரம் கொடுமைகள் தீரும் - நல்ல
பேரும் பெருமையும் சேரும்

தாரும் உரிமையைத் தாரும் - அதைத்
தருவதில் நன்மையே நேரும்
வீரச் சோதனை தீரும் - அதில்
விரயமாய் உயிர்ப்பலி பாரும்

நாரும் பூவோடு சேரும் - அவை
சேர்வதில் மாலையெனப் பேரும்
வாரும் எம்மோடு சேரும் - இல்லை
வருங்காலம் பலியாக நேரும்

யாரும் விரும்பாத போரும் - எம்மன்னை
நீரும் ஆள்வதால் நேரும்
கூறும் தனியுரிமை தீரும் - நாளை
வாரும் நன்மையொன்றே ஊறும்.

— நியாயத்தைத்தானே கேட்டோம் —

வான்நிலவில் இல்லமிட்டு	வாழவா	கேட்டோம் - நாம்
வாழுமிப் பூமியிலே	அமைதி	கேட்டோம்
சாகுவரை உம்மையெயம்	அடிமையன்றோ	கேட்டோம் - உயிர்
போகுவரை நம்மைநாமே	ஆளவல்லோ	கேட்டோம்
உம்மிடத்தை யெம்மினத்திற் கெழுத்திலோ	கேட்டோம் - நீர்	
எம்மிடத்தையும் ஆளக்கேட்டின் எதிர்த்துவந்து	கேட்டோம்	
எம்மினத்திற் கென்றுசொல்லி யென்னபெரிது	கேட்டோம் - நாம்	
எவருக்கும் அடிமையற்ற சுதந்திரம்	கேட்டோம்	
கற்பதற்காய் உம்மிடத்தில்	காசுபணமோ	கேட்டோம் - நாம்
கற்குமிடம் காயமுற்றுக்	கசக்கிடாதீர்	கேட்டோம்
விற்கும்பொருள் உம்மிடத்தில்	வெறுமனையோ	கேட்டோம் - நீர்
விற்பனைக்கு இட்டதடை	வேதனையிற்	கேட்டோம்
மாடிவீடும் மதுவும்மாதும் மங்களமோ	கேட்டோம் - நம்	
ஐடுவீடு ஒழுகும்போதும் விடிவுதேசம்	கேட்டோம்	
பாடுபட்டு உழைத்தபோதும் பஞ்சணையோ	கேட்டோம் - ஈழ	
வீடுதனில் விடிவுவேண்டும் வீழ்ந்தபோதும்	கேட்டோம்	

சத்துணவுச்	சட்டமேன்	சாப்பாடா	கேட்டோம் - நாம்
சமைத்துணவு	சாப்பிடவே	தக்கவிடம்	கேட்டோம்
செத்தவரை	விதைத்திடவுன்	சொத்தினையா	கேட்டோம் - உடல்
செத்துவீழு	ஈழுமெனும்	உயிரைக்	கேட்டோம்
இத்தனைநாள்	ஆனபின்னர்	முடிவைக்	கேட்டோம் - நீர்
இப்பொழுதும்	இல்லையெனின்	இறந்தும்	கேட்டோம்
இத்தனைக்கும்	எமதுரிமை	மீளக்	கேட்டோம்
இதுவரை	நியாயத்தை	நாங்கள்	கேட்டோம்.

— பேரரவிக்குள் பேரரட்டம் —

நேற்றுவரை	அடிமைநிலை	ஏனோ	
இன்றுவரை	போர்க்களத்தில்	நானோ	
நாளௌநிலை	போர்வடிவம்	தானோ	- இல்லை
நாம்படும்	கஷ்டமெல்லாம்	வீணோ	
பிறந்தவீடு	பிரிந்துவந்தது	ஏனோ	- நாம்
பிறந்தநாட்டைப்	புரிந்துகொண்டதிற்	தானோ	
சுதந்திரத்தை	விதைக்கவந்தோன்	நானோ	- என்றும்
சுதந்திரத்தாய்	சன்றெடுத்த	மகனோ	
கண்ணீரில்	கவலைசொல்வது	வீணோ?	- இது
தண்ணீரில்த்	தடயங்தேடல்	தானோ	
மண்ணீரை	மரவேர்தேடும்	ஏனோ	- இது
மரத்திற்காய்	மண்ணிற்புதையின்	வீணோ?	
சயநலம்	சுமப்பதுதான்	ஏனோ	- பிறர்
சுகநலம்	வாழுமாழின்	வீணோ	
பொதுநலம்	போர்வழி	ஏனோ	- நாம்
போரிலே	மடிபவர்	தானோ	
என்னின	விடுதலை	வீணோ	- என்றும்
என்மனத்	தவிப்பது	தானோ	
மண்ணிடை	உடல்புதை	வேனோ	- மக்கள்
மனதிடை	உயிர்ப்பவன்	நானோ?...	

— நினைவுகள் மீட்கிறது —

வான்நிலவு	வீதிவலம்	வந்துநின்றது	- எம்
வாழ்வுநிலை	அவ்விருளில்	வருந்திநின்றது	
வேள்வியலை	மீதுயர்கள்	மிதந்துசென்றது	- நம்
வேதனையில்	சொந்தமன்ன	இணைந்துகொண்டது	
சேர்த்துவைத்த	சொத்துகள்	பிரிந்துசென்றது	- நாம்
வேர்த்தயர்ந்த	மரங்களும்	வேரகண்றது	
பார்த்திருக்கப்	பக்கத்தோன்	உயிரகண்றது	- முகம்
வேர்த்திருக்க	வெள்ளிமழை	ஊர்நனைத்தது	
யாரெவர்க்குச்	சொந்தமென	நினைவிருக்கிறது	- அன்று
யாருமற்றுக்	கிடந்தவுடல்	நினைவையறுக்கிறது	
யாவர்க்கும்	பொதுநிலை	மனமேற்றிருக்கிறது	- என்
யாழ்மண்ணும்	தனிமைக்குள்	வீற்றிருக்கிறது	
உறவுகளைத்	தேடிக்கண்	தோற்றிருக்கிறது	- புதிய
உறவுகளும்	கூடிக்கை	கோர்த்திருக்கிறது	- மகப்
பெறுவுகளை	மரத்தடிகள்	ஏற்றிருக்கிறது	- பலர்
மறைவுகளும்	மெளனமாக	மலர்ந்திருக்கிறது	
ஊரைவிட்டு	ஓதுங்கியநிலை	உளம்வருட்டியது	- குண்டு
கூரைபட்டுப்	பொருந்தணவில்	இரள்விரட்டியது	
பேரைவிட்டுப்	போகுமுயிர்	பெருக்கெடுத்தது	- உளம்
ஊரைவிட்டுப்	போன்பின்	நினைவுமீட்கிறது.	

— தனியன் —

யாருமில்லை	என்றநிலை	யாருக்குமில்லை	- நாம்
யாவருமே	தனிமரமே	மறுப்பிற்கில்லை	
யாருக்கும்	கருவறையில்	துணையுமில்லை	- அன்பில்
யாவர்க்கும்	நிறைவிருப்பின்	துன்பமில்லை	
அன்பை	மதிப்பவர்கள்	அதிகமில்லை	- இன்று
அன்னைமுகம்	துதிப்பவர்கள்	யாருமில்லை	- நீ
அன்னைவிழி	அறியாமை	விதியின்தொல்லை	- அவள்
அன்பினுளம்	அரவணைப்பில்	புதுதேயில்லை	
கூடிப்பிறந்தால்	மட்டும்	குறையோயில்லை	- அவர்
உடிப்	பிரிந்திடின்	குறையன்றில்லை	- நாடிக்
கூடும்	நட்பில்	குறையொன்றில்லை	- நாம்
ஊடும்	போதுமவர்	குறையென்பதில்லை	
சொந்தமென்ற	வாய்மொழியில்	உன்மைகளில்லை	- வெறும்
சொப்பனத்தைப்	போலதற்கு	உருவமுமில்லை	
சொந்தகளிலே	உறவாடல்	அர்த்தமில்லை	- ஒரு
சோம்பேறித்	தனம்போலதில்	எதுவுமில்லை	
சிந்தனைக்குத்	தனிமையன்றி	சிறந்ததில்லை	- உன்
சிந்தனைக்குள்	தனிமைநிலை	இறந்ததில்லை	
சிரித்தபடி	யாருமே	பிறந்ததில்லை	- உன்
பிறப்பிலே	சிரிப்பதற்கு	ஒன்றுமில்லை.	

— கவலைத்தோட்டம் —

கடைசிப்	பக்கத்துக்	காகிதத்திலே	- என்
கவலையை	வடிக்கிறேன்	கருவெழுத்திலே	
காதலித்துத்	துடிக்கிறேன்	அவதியிலே	- நான்
காதலித்த	சழுமகள்	கவிதையிலே	
தாய்நாட்டை	விட்டுவந்த	வருத்தத்திலே	- மனம்
தன்வசம்	இல்லையென்றும்	திருத்தத்திலே	
தாய்நாட்டைக்	காத்திடாத	வர்க்கத்திலே	- நானும்
தள்ளப்பட்டுத்	துடிக்கிறேன்	உருக்கத்திலே	
மண்மீட்க	மறந்தவென்	மடமையிலே	- இன்று
மாற்றானின்	கொடியென்	உடமையிலே	
மானமற்ற	வாழ்க்கைவெறும்	கடமையிலே	- மனம்
ஊனமுற்றுத்	துடிக்கிறது	கொடுமையிலே	
வேற்றுநாட்டு	வேஷங்கள்	வேதனையிலே	- நாம்
தோற்றுவித்த	சமநாடு	சோதனையிலே	
நேற்றுவரை	நேர்ந்ததெல்லாம்	பேதனையிலே	- என்
நேர்மையற்ற	நெஞ்சமட்டும்	வேதனையிலே	
நாடுவிட்டு	நாடுவந்த	நாட்டத்திலே	- மடமை
நாடுபற்றி	என்னிடாத	கூட்டத்திலே	
நாடுகின்ற	நல்மனங்கள்	வாட்டத்திலே	- கவிதை
குடுகின்றேன்	என்கவலைத்	தோட்டத்திலே.	

செஞ்சோலை மலர்களைச் சீர் செய்யுங்கள் – முழு
தெஞ்சோடு மலர்விற்காப் நீர் ஈயுங்கள்
பிஞ்சொன்று கணியாக உளம் வையுங்கள் – தமிழ்க்
குன்சொன்று தறமாக உதவி செய்யுங்கள்

இரா . திலீபன்

